

Katedra divadelní vědy

## **Posudek školitele na disertační práci Mgr. Martiny Černé *Argentinské, brazilské a mexické diskurzy v současné latinskoamerické dramatice***

Disertační práce Martiny Černé je výsledkem doktorandčina dlouhodobého zájmu o oblast latinskoamerické dramatiky a divadla. S trochou nadsázky by se dalo říci, že zájmu tak dlouhodobého, že samotná finální podoba práce vznikla v nejzazším možném termínu a byla zkompletována a odevzdána na (zcela) poslední chvíli. Ke studiu a disertační práci Martiny Černé jsem se jako školitel dostal v průběhu akademického roku 2007/2008, kdy jsem (v roce 2008) převzal její školení po doc. Hyvarovi, s nímž doktorandka na práci původně (od roku 2003) spolupracovala a který se rozhodl v roce 2008 spolupráci s doktorandou ve většině případů ukončit.

Doktorandka se již během svého studia průběžně věnovala odborným aktivitám v oblasti svého disertačního výzkumu – publikovala dílčí studie, věnovala se překladům divadelních her latinsko-amerických autorů, organizovala mezinárodní konference ve zkoumané oblasti (viz projekty o.s. TRANSTEATRAL). Tyto aktivity byly na jednu stranu vhodným doplněním jejího výzkumu, na stranu druhou byly rovněž jedním z důvodů, proč samotná příprava disertační práce postupovala značně pomalu. Během svého studia byla doktorandka rovněž na několika studijních cestách v Latinské Americe a průběžně zůstávala ve styku jak s tamními autory, tak s místními odborníky v oblasti výzkumu divadla a dramatu.

S ohledem na výše naznačené okolnosti je zjevné, že disertační práce Martiny Černé nevstupuje do zcela neprobádané oblasti a že může navazovat na dílčí výstupy – a to jak autorky samotné, tak dalších kolegů. Přesto je práce v mnoha ohledech nevídaně rozkročená v latinsko-americké oblasti a předkládá čtenáři autorčiny komentáře, analýzy a postřehy ze tří rozmanitých divadelních kultur –

---

Katedra divadelní vědy

brazilské, argentinské a mexické. Tento rozptyl se autorce ovšem v jistých fázích práce stává nemalou komplikací a znesnadňuje jí práci při ohledávání principů dramatických rukopisů a jejich náležitosti k divadelním kulturám.

Kulturní diferenciaci jednotlivých kulturních (ale i historických) prostředí se také věnuje v úvodních části své práce (Kapitola I), v níž se na příkladech (a komentářích) různých teoretických konceptů snaží nacházet společné jmenovatele tamní kultury a tamního divadla, pojmenovat místní divadelní vývoj (především) v posledním čtvrtstoletí a metodologicky si vymezit nástroje pro analýzu dramatického textu, aby se v dalších částech své práce (Kapitoly II-IV) mohla věnovat vybraným zástupcům jednotlivých národních dramatik a podrobnějším analýzám jejich textů, které přinášejí primárně zevrubné popisy jednotlivých dramatických děl.

Práce jako celek přináší poměrně obširnou zprávu o vybraných aspektech latinskoamerického dramatu (a částečně i tamního divadla), a to především skrze portréty a profily tří vybraných latino-amerických dramatiků, kteří pro autorku představují reprezentanty svých národních kultur.

S ohledem na dynamický proces při dokončování disertační práce je přitom nutno konstatovat, že výsledná podoba textu by snesla ještě další redakční úpravy a dopracování.

Práce však po formální stránce splňuje podmínky kladené na disertační práci, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 7. června 2011

Mgr. Petr Christov, Ph.D.